

det er noget ejendommeligt at paalægge de kommunale Bestyrelser, som i Forvejen have saa meget at gøre, et saa stort Arbejde, da Ligningen let vil kunne føre til det Resultat, at der vil blive paalagt enkelte Skattehære kun ganske enkelte Døe. Det vilde, forekommer det mig, have været heldigt, om man havde kunnet finde en anden Udvej, hvorved man havde kunnet fritage de kommunale Bestyrelser for at foretage denne Ligning, men jeg skal dog sige, at denne Betænkelighed ikke er af den Art, at jeg føler mig foranlediget til at gøre noget Skridt for at foresøge paa at bringe Forandring til Veje paa dette Punkt. — Jeg kunde for mit Bedkommende tage Loven, som den foreligger, naar der blot under Behandlingen blev Vejlighed til at tage Hensyn til et enkelt Punkt, som ikke er berørt i Lovforslaget, et enkelt Punkt, som der imidlertid let vil kunne træffes Bestemmelser om, uden at Sagen behøver at komme i et Udvalg. Det er det Forhold, som vil indtræde der, hvor der er flere end en Kirke i et Sogn. Der gives nemlig flere Sogne her i Landet, hvor der i de senere Aar er bygget Filtaler eller Annetskirker. Saaledes er der, for at tage et Eksempel, i Ferne Sogn bygget en Kirke for Esbjerg By, og denne Kirke er forsynet med et Var-meapparat. Der tror jeg, det vilde være heldigt, om ikke nødvendigt, at der bliver truffet en Bestemmelse om, hvorledes Loven skal anvendes paa saadanne Forhold, men det vil kunne ske, uden at Loven derfor behøver at sendes i Udvalg. Dog da der, mig bekendt, fra flere Sider næres Ønsket om, at Loven skal behandles i et Udvalg, og der derfor vistnok vil blive nedsat et saadant, vil der ikke paa Sagens nuværende Standpunkt være nærmere Anledning til at indlade sig paa saadanne Enkeltheder, og jeg skal derfor kun indskrænke mig til at anbefale Forslagets Overgang til 2den Behandling.

Mortensen: Jeg er ganske enig med den ærede 1te Landsstingsmand for 11te Kreds (Estrh) om, at Lovforslaget er et Fremskridt, sammenlignet med den bestaaende Lov af 7de Juni 1873. Hidtil har det, som bekendt, været ad Frivillighedens Vej, vi have været i Stand til at saa Kirkerne opvarmede. For at det nemlig kunde paalægges Kirkeejerne eller rettere Tiendebejere at anstafte de fornødne Var-meapparater, maatte Flertallet af Menigheden, samtidig med at stille dette Krav, godtgøre, at det var i Besiddelse af de fornødne Pengemidler til Anstafvelse af Brændsel, men disse Midler skulde staffles ad Frivillighedens Vej. Nu bliver Forholdet anderledes med Hensyn til Til-

vejebringelsen af disse Midler; for saa vidt de nemlig ikke kunne staffles ad Frivillighedens Vej, kan Flertallet af Menighedens Medlemmer henvende sig til Sogneraadet — men Sogneraadet maa i ethvert Tilfælde have Bished for, at Flertallet af Menighedens Medlemmer ønske Kirken opvarmet — og dette paaligner da Menighedens Medlemmer Beløbet. Det er efter min Mening ubetinget rigtigt at saa det paalagt paa denne Maade, thi som den ærede Landsstingsmand antydede, have der store Rækkeløbne, som ere anbragte i Kirkerne paa Grund af de Krav, som ere blevne stillede derom, men som nu staa rustne og ikke virke, da man ikke har kunnet tilvejebringe det fornødne Brændsel til Opvarmning. Her bliver nu Forholdet det, at Sogneraadet ved særskilt Ligning sættes i Stand til at tilvejebringe disse Midler. Jeg er fuldstændig enig med den ærede Landsstingsmand i, at det er et noget besværligt Arbejde for de kommunale Bestyrelser, men det er vist næppe saa besværligt, som det ved første Øjekast ser ud til, idet det nemlig, naar den kommunale Skatteligning lægges, vil være meget let at undtage de Personer, som efter § 1 skulle undtages, nemlig Personer, som ikke høre til Folketirken, men som have sluttet sig til en Valgmenighed med egen Kirke eller Bedesal. Det vil, naar man har den kommunale Skatteligning, ikke være vanskeligt at beregne, hvor meget de procentvis skulde have ydet til Kirkerens Opvarmning. — Jeg er imidlertid ikke rigtig klar over, hvorvidt det kan betragtes som en ren Sogneraadss- eller kommunal Sag, thi for saa vidt vil det jo være 3 Faktorer, som man maa tage med i Beregning, nemlig først Flertallet af Menighedens Medlemmer, dernæst Sogneraadene, og for saa vidt det er et rent kommunalt Anliggende, skal der efter Landkommunallovens § 26 Littra b. ske en Henvendelse til Amtsraadet for at søge Tilladelse til, at der maa afholdes en saadan Udgift, idet der der staaer, at for saa vidt der er Tale om Udgifter, som gaa ud over et Aar, skulde Sogneraadene have Tilladelse af Amtsraadet til at afholde dem, men det maa vel forudsættes, at det ikke er en ren kommunal Sag, da der jo er nogle, som efter § 1 ere undtagne. — Der er imidlertid et Spørgsmaal, som ikke er mig ganske klart, og som efter min Mening savner sin Besvarelse i Lovforslaget i det hele taget. Det er Spørgsmaalet med Hensyn til Kirkerne, som ere byggede ude paa Heben, og hvilke der, saa vidt mig bekendt, ikke er tillagt nogen Tiende. Med Hensyn til dem bliver Spørgsmaalet: Hvorledes skulde disse Var-meapparater til-